



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

OAKS Consulting s.r.o., IČ 28897803,
se sídlem Nad rybníkem 90, 190 12 Praha 9,
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Hrnčířem,
se sídlem Karolinská 661/4, Praha 8

proti
žalované

Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,
se sídlem Orlická 4/2020, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 3. 9. 2018, č. j. VZP-18-03134421-D1A6,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR ze dne 3. 9. 2018, č. j. VZP-18-03134421-D1A6 a rozhodnutí Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR ze dne 16. 7. 2018, č.j. VZP-18-02639579-D1A6 , se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.628,-Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal dne 7. 6. 2018 žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon“), pro odbornosti pneumologie a ftizeologie (205) a pneumologie a ftizeologie – skupina 1 (215) ohledně průměrné úhrady za výkony podle seznamu výkonů včetně zvlášť účtovaného materiálu a zvlášť účtovaných léčivých přípravků na jednoho unikátního pojištěnce, průměrnou úhradu na jednoho unikátního pojištěnce za předepsané léčivé přípravky a zdravotnické prostředky a počet unikátních pojištěnců, to vše za roky 2015, 2016 a 2017.
2. Rozhodnutím ze dne 16. 7. 2018, č. j. VZP-18-02639579-D1A6, byla jeho žádost odmítnuta v souladu s ust. § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 zákona a to z důvodu, že k jejímu vyhovění by bylo nutné vytvářet nové informace, na jejichž poskytnutí dle ust. § 2 odst. 4 zákona neexistuje právní nárok. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo jeho odvolání zamítnuto a potvrzeno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. Žalobce má za to, že data vyžádaná prostřednictvím žádosti nejsou novými informacemi ve smyslu zákona a rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení a tedy nezákonné.
4. Žalobce předně upozorňuje, že se žalovaná se tímto rozhodnutím odchýlila od svého předchozího názoru, jelikož v minulosti obdobnou žádost žalobce vyřídila, a to i přesto, že žalobce požadoval obdobné informace v obdobné struktuře pro více odborností a vyřízení tak bylo dokonce náročnější na zpracování než v předmětné věci.
5. Žalobce dále zdůrazňuje, že v daném případě se nejedná o vytvoření nových informací a nesouhlasí se závěrem žalované, že jelikož pro účely vyhovění žádosti by bylo nutné provést rozsáhlou analytickou činnost v podobě selekce a transformace dat prostřednictvím SQL skriptů, neboť žalovaná ve svém datovém rozhraní vyžádané údaje neneviduje v podobě specifikované v žádosti, žalobce se fakticky domáhá vytvoření nových informací, které mu není na základě § 2 odst. 4 zákona povinna poskytnout.
6. Žalobce dále uvedl, že rovněž fakt, že předmětná data nejsou oficiálním výstupem žalované, na povinnost data poskytnout nemá nejmenší vliv, neboť zákon informační povinnost neomezuje na výstupy oficiálně vytvářené povinnými subjekty.
7. Žalobce rovněž nesouhlasí s tím, že by žalovaná byla nucena provádět rozsáhlou analytickou činnost. Žalobce nežádal žádnou analýzu, ale vyhledání a export předmětných dat z příslušných databází žalované. S požadovanými informacemi ostatně žalovaná běžně pracuje, neboť jsou základní hodnotou pro výpočet úhrad a regulačních omezení pro poskytovatele zdravotních služeb.
8. V této souvislosti žalobce odkázal na rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 5. 2018, č.j. MZDR 22420/2018-2/PRO, kterým MZ zrušilo rozhodnutí Ústavu zdravotnických informací a statistiky, na nějž se žalobce obrátil s podobně konstruovanou žádostí. MZ přitom jednoznačně dospělo k závěru, že se žalobce nedomáhá provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

analýzy, nýbrž pouhého vyhledání určitých dat. Kladné vyřízení může být nanejvýše případem mimořádně náročného vyhledání informací, které může být podmíněno zaplacením úhrady. Takto ostatně žalovaná v souvislosti s jinými žádostmi žalobce od roku 2016 postupovala.

9. Žalobce dále odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. I ÚS 3930/14 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011-67, který konstatoval, že *„neexistuje žádné exaktní obecné kritérium pro identifikaci takových případů, kdy je vyhledání požadovaných informací spojeno s nepřiměřeným úsilím a zakládá tedy důvod pro nevyhovění žádosti na základě ust. § 2 odst. 4. Posouzení věci vždy záleží na konkrétních okolnostech příslušného případu.“*
10. Při jednání žalobce dále doplnil, že podal předmětnou žádost v souvislosti se zastupováním lékařů v jednáních se žalovanou ohledně proplácení výkonů a to z důvodu, že žalovaná výkony proplácí nikoliv stejně. Tzv. PUROo je průměrná úhrada za poskytnutí zdravotnické služby na jednoho unikátního pojištěnce obsahující složku materiál i složku výkon. Žalovanou je bezdůvodně stanovené pro jednotlivé kraje různě a nikterak nezohledňuje složitost poskytovaných výkonů. Žalovaná má tyto informace k dispozici, jelikož jiné obdobné žádosti již vyhověla, jak se podává z odpovědi na žádost ze dne 19. 1. 2018 a k ní připojené tabulky.
11. Dále uvedl, že povinné subjekty mají možnost se odchýlit od podoby, v níž žadatel žádá o poskytnutí informací, a tento odchýlný postup upřednostnit před případným odmítnutím žádosti a rovněž, že zákon nezakazuje, aby si povinný subjekt na pomoc s vyhledáním informací nasmlouval externí subjekt a jeho odměnu zohlednil v požadované úhradě dle § 17 zákona.
12. Žalobce má za to, že by veřejnost měla být nadána nástroji, které ji umožní kontrolovat, jak je s prostředky veřejného zdravotního pojištění nakládáno.
13. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout a to předně z důvodu, že došla k závěru, že informace požadované v žádosti nejsou údaji, kterými by ve struktuře požadované v žádosti disponovala. Žalovaná v rámci svých informačních systémů a datových skladů údaje neeviduje dle potřeb žalobce, ale dle potřeb svých, kdy účelem je naplnění úkolů jí svěřených v oblasti provádění veřejného zdravotního pojištění dle zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o VZP ČR). Žalobce se však v tomto případě nedomáhá poskytnutí jednoduše zjištěných údajů, které je možné získat například jako existující sestavu z aplikace žalované, ale snaží se přinutit žalovanou ke zpracování výstupů analýzy, které jako takové nemá žalovaná k dispozici. Tyto výstupy z analýz pak je možné označit jako požadavek na vytvoření nových informací.
14. Žalovaná pak s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2011, č.j. 6 As 33/2011-83, dospěla k závěru, že za situace, kdy žalovaná požadovanými údaji objektivně nedisponuje v podobě výstupů žalobcem požadovaných, není ani možné tyto informace, byť třeba za úhradu za mimořádně náročné vyhledání informací dle ust. § 17 zákona žalobci poskytnout. Sama neexistence požadovaných údajů je dostatečným a naprosto reálným důvodem pro odmítnutí takové žádosti viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č.j. 2 As 71/2007-56.

15. Žalovaná pak zdůraznila, že hlavním důvodem odmítnutí žádosti nebyla pracnost vyhledání těchto údajů, což by koneckonců zohlednila v rámci požadavku na úhradu, ale pouze neexistence údajů ve výstupech požadovaných žalobcem.
16. Definici mechanického vyhledávání informace lze nalézt např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 195/2015-25, ze kterého dovozuje, že vytváření SQL skriptů specializovaným odborným pracovníkem žalované pro možnou primární selekci údajů, ze kterých je nutné další následnou činností vytvořit další výstupy pro individuální potřeby žadatele o informace, nelze jistě označit za toto „mechanické shromáždění údajů“, ale naopak za činnost zahrnující analýzu dat a komplexní úvahu pracovníka, jak dané údaje vůbec z aplikace žalované získat.
17. Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č.j. 6 As 251/2016-26 vyplývá, že pro odmítnutí poskytnutí informace je v první řadě rozhodná skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje.
18. Získání údajů by tak vyžadovalo hlubší analytickou činnost vyžadující kvalifikované splnění určitých podmínek. Žalovaná připomíná, že vyhodnocovat údaje dle požadavku žalobce nevyplývá ze žádného právního předpisu.
19. Žalovaná má rovněž za to, že s ohledem na charakter činnosti žalobce, který je podnikající právnickou osobou – obchodní korporací a v rámci svých služeb např. nabízí vytvoření cenových, úhradových a marketingových strategií v platných podmínkách stanovování cen a úhrad pro stávající a nově uváděné a budoucí produkty klienta, zpracování všech typů farmakoekonomických analýz v souladu s platnou legislativou a tedy je evidentní, že cílem žalobcova snažení není zaměřit pozornost veřejnosti na věci veřejného zájmu, ale získat k dispozici data pro svou další činnost, kdy veřejný zájem pro potřeby žaloby předstírá, což je v rozporu s nálezem Ústavního soudu ČR sp.zn. IV. ÚS 1378/16 resp. v rozporu s účelem a smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím.
20. Rovněž odkázala na důvodovou zprávu k § 2 odst. 4, kde se uvádí, že režim InfZ nestanovuje povinnost nové informace vytvářet či vyjadřovat názory povinného subjektu k určité problematice jako jsou právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv.
21. Odkázala také na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 17/2008-67 a 1 As 28/2010-86, ze kterých vyplývá, že pokud žádost směřuje ke tvorbě rozsáhlých nových informací v konkrétní strukturované podobě, jejichž vytvoření by pro povinný subjekt představovalo nepřiměřenou zátěž, odporuje dané smyslu a účelu InfZ. A to i s odkazem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES, která v bodu 13 preambula směrnice uvádí: „Subjekty veřejného sektoru by měly žádosti o výtahy z existujících dokumentů posuzovat příznivě, představuje-li schválení takové žádosti pouze jednoduchou operací. Subjekty veřejného sektoru by však neměly být povinny poskytovat výtahy z dokumentů, pokud to představuje nepřiměřené úsilí.“
22. Žalovaná navrhla výslech svých zaměstnanců, kteří se měli podrobně vyjádřit ke konkrétnímu způsobu získání výstupních dat z informačního systému žalované po jeho jednotlivých krocích.

III. Obsah spisu

23. Žalobce podal dne 7. 6. 2018 k žalované žádost o poskytnutí informací ve smyslu zák. č. 106/1999 Sb. a to pro odbornosti pneumologie a ftizeologie (205) a pneumologie a ftizeologie – skupina 1 (215) ohledně PUROo tj. průměrné úhrady za výkony podle seznamu výkonů včetně zvlášť účtovaného materiálu a zvlášť účtovaných léčivých přípravků na jednoho unikátního pojištěnce, průměrnou úhradu na jednoho unikátního pojištěnce za předepsané léčivé přípravky a zdravotnické prostředky a počet unikátních pojištěnců, to vše za roky 2015, 2016 a 2017 a to s uvedením poskytovatele zdravotní služby dle okresu.
24. Ve spise je dále založená interní e-mailová komunikace, ze které vyplývá, že Ing. Bartoň doporučil Mrg. Smrčkovi žádost odmítnout z důvodu, že data v požadované struktuře nemají k dispozici a vytvářeli by tak novou informaci.
25. Žalovaná vydala dne 16. 7. 2018 rozhodnutí č.j. VZP-18-02639579-D1A6, kterým žádost odmítla z důvodu, že údaje ve struktuře požadované v žádosti v rámci datového skladu neneviduje, kdy pro získání těchto informací by bylo nutné provést značně rozsáhlou selekci a transformaci dat prostřednictvím SQL skriptů, a požadavek je tak zcela mimo rámec přiměřenosti, jak o něm mluví čl. 17 odst. 5 LZPS.
26. Žalobce podal do tohoto rozhodnutí dne 26. 7. 2018 odvolání, ve kterém namítl, že poskytnutí informací není vytváření nových informací, ale je pouze otázkou jejich vyhledání a exportu z příslušných databází, takže není naplněna podmínka pro odmítnutí žádosti dle ust. § 2 odst. 4 zákona. Veřejný zájem spatřuje v kontrole činnosti veřejného orgánu spravujícího značné finanční prostředky svých klientů.
27. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaná odvolání žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila s tím, že má mimo jiné za to, že provedení obsáhlé selekce a transformace dat prostřednictvím SQL skriptů je bez pochyby značně rozsáhlá analytická činnost jdoucí nad rámec povinnosti poskytovat informace dle InfZ. Povinný subjekt by tak byl nucen zpracovávat zcela nové výstupy, které pro svoji činnost a oblast působnosti běžně nezpracovává. Datové rozhraní žalované v rámci informačních systémů neneviduje údaje v podobě požadované v žádosti, popř. v podobě konkrétně existujících výstupů z aplikací, jde tedy o požadavek na sdělení informací neexistujících. Rovněž by tak s ohledem ke značnému objemu již v minulosti zaslaných dat by dalším poskytnutím mohl žadatel dospět ke ztotožnění a identifikaci jednotlivých pojištěnců.
28. Ve správním spise je dále založeno oznámení ze dne 18. 12. 2017 o výši úhrady 4.860,- Kč adresované žalobci a rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 5. 2018 týkající se rozhodnutí Ústavu zdravotnických informací a statistiky ze dne 27. 4. 2018, které bylo zrušeno.
29. Žalobce založil do spisu e-mailovou komunikaci (7. 12. - 14. 12. 2016, 19. 1. - 27. 2. 2017, 3. 7. - 10. 7. 2017) týkající se jiných jeho žádostí, ze které se podává, že došlo na základě dohody mezi účastníky k úpravě podoby žádosti a následně byla data vydána.
30. Při jednání ve věci doložil žalobce do spisu e-mail žalované ze dne 19. 1. 2018 adresovaný žalobce, jehož přílohou byla rozsáhlá tabulka s daty v obdobné podobě, jak je požadované v této věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

31. Dále odpověď žalované k žádosti ze dne 26. 11. 2018 s tabulkou s požadovanými daty ohledně PUROo za odbornost 701 v Hlavním městě Praze.
32. Dále založil žalobce do spisu odpověď žalované ze dne 11. 3. 2019 adresovaný MUDr. J. D. ohledně finančního vypořádání předběžných úhrad a regulačních omezení za rok 2018, jehož součástí byl rozbor výsledné úhrady a odpověď ze dne 27. 5. 2019 na dotaz MUDr. J.D., ze které se podává, že požadované průměry PURO u poskytovatelů v odbornosti 701 v letech 2015, 2016 a 2017 lze zaslat, ale pouze na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím.

IV.

Posouzení žaloby

33. Podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, *se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*
34. Soud při svém rozhodování vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011-71, ve kterém tento poskytl výkladový rámec shora uvedeného ustanovení zákona:
35. „Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat. I v případě, že by poskytnutí požadovaných informací pro správní orgán objektivně představovalo nutnost vytvořit novou informaci, tedy může nastat situace, v níž správní orgán nebude oprávněn poskytnutí takových informací odeprít. Nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti předmětné informaci poskytovat; vytvářením takových informací by pouze napravoval své dřívější pochybení.
36. V případě splnění uvedených základních předpokladů je dále nutno nalézt vhodné rozhraničení mezi situacemi, v nichž půjde toliko o vyhledání a uspořádání již existujících informací do podoby, v níž je možné je žadateli předat, a situacemi, v nichž by sestavení požadovaných informací již představovalo „vytvoření nové informace“. Toto rozhraničení je klíčové i pro posouzení nynějšího případu, neboť celní úřad připouští, že minimálně k části požadovaných informací disponuje „podkladovými“ informacemi, na jejichž základě by bylo možno evidence v podobě požadované stěžovatelem sestavit.
37. Je přitom zřejmé, že nalézt nějaké exaktní obecné kritérium nelze, vždy bude záležet na konkrétních okolnostech dané věci. Lze se však pokusit alespoň o stanovení určitých bližších vodítek pro povinné subjekty. Důvodová zpráva k zákonu č. 61/2006 Sb. uvádí na jedné straně příklady žádostí o prosté „výtahy z databází či části dokumentů“ (jejichž poskytnutí nemůže být s poukazem na § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím odpíráno), na druhé straně žádosti „o právní analýzy, hodnocení či zpracování smluv a podání“ (jejichž zpracování by již představovalo „vytváření nových informací“). Výše citovaná směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES abstraktněji rozlišuje mezi situacemi, kdy výtahy z existujících dokumentů představují „pouze jednoduchou operaci“, a případy, kdy představují „nepřiměřené úsilí“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. *Jako kýžené kritérium se tedy nabízí rozlišování mezi případy, kdy je povinný subjekt schopen požadované informace sestavit ze „zdrojových“ informací, kterými disponuje, v zásadě mechanickým způsobem, a situacemi, v nichž sestavení požadované informace překračuje rámec takových jednoduchých úkonů. K obdobným závěrům dospěli také autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (Furek, A. - Rothanzl, L.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2010, Praha: Linde, str. 60-61), podle nichž rozlišení obou kategorií „musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jinak řečeno o vytvoření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“*
39. *Nutno však zároveň zdůraznit, že při rozlišování situací, kdy se ještě jedná o vyhledání (shromáždění) požadovaných informací a jejich uzpůsobení pro poskytnutí žadateli, a kdy již půjde o vytvoření nové informace, nelze vycházet toliko z pracnosti, či doby, která by byla potřebná pro přípravu odpovědi na žádost (shromáždění informací). Tyto faktory zákon zohledňuje institutem mimořádně rozsáhlého vyhledání informací (§ 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Povinný subjekt pak není oprávněn bez dalšího odmítnout požadované informace poskytnout, může však po žadateli o informace chtít úhradu za takové mimořádně rozsáhlé vyhledání.“*
40. Soud podotýká, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na které žalovaná odkazuje, kromě shora uvedeného, nelze na věc použít, jelikož se týkají skutkově odlišných případů.
41. Soud se proto při posuzování, zda se jedná o novou informaci, zabýval shora uvedenými kritérii a dospěl k jednoznačnému závěru, že se o vytvoření nové informace nejedná. Žalovaná nesporně, že žalobcem požadovanými daty disponuje. Uvádí, že *pro získání těchto informací by bylo nutné provést značně rozsáhlou selekci a transformaci dat prostřednictvím SQL skriptů*. Soud má za to, že vytvoření SQL skriptů je pouhým nástrojem, který umožní žalované sestavení požadované informace mechanickým způsobem. Jedná se o IT nástroj, umožňující selekci a transformaci dat z jejího datového skladu, tak jak to žalovaná uvádí v žalobou napadeném rozhodnutí. Jedná se tedy o „výtah z databáze“ ve smyslu důvodové zprávy k zákonu a nikoliv o právní ani odbornou úvahu žalované spadající do její působnosti tj. týkající se její pojišťovací činnosti a veřejného zdravotního pojištění. Takovou úvahu by musel vytvořit odborný aparát žalované vykonávající její zákonné povinnosti vyplývající ze zákona o veřejném zdravotním pojištění, nikoliv její IT pracovníci, kteří spadají do aparátu administrativního. Zcela jistě by všechny žalobcem požadované informace bylo možné vyhledat ručně nahlédnutím do dat, které vede žalovaná k jednotlivým pojištěncům a poskytovatelům zdravotních služeb. Takový postup by byl zcela jistě náročný na pracnost a čas. Existuje-li mechanický nástroj, který žalovaná může k této činnosti využít, aby bylo vyhledávání rychlejší a efektivnější, a žalovaná takovými nástroji disponuje resp. je schopna je v přiměřeném časovém horizontu vyrobit (což žalovaná ani nepopírá), pak je její zákonnou povinností tak učinit. Pokud žalovaná svými rozhodnutími odepřela tyto informace vydat s odkazem na ust. § 2 odst. 4 zákona, jsou její rozhodnutí nezákonná.
42. Co se týče námítky, že žalobce podává své žádosti nikoliv z důvodu veřejného zájmu ve smyslu nálezu Ústavního soudu ČR sp.zn. IV. ÚS 1378/16, ale pouze pro své podnikatelské účely, soud uvádí, že má za to, že tento náleze se týká žádosti o osobní údaje a platy státních zaměstnanců (střet dvou ústavně zaručených práv) a na daný příklad

nedopadá. Soud vychází v této věci z obecné dikce čl. 17 odst. 5 LZPS, tj. že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti s tím, že podmínky a provedení upravuje zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Soud má za to, že údaje, které žalobce požaduje (tj. kolik bylo na určitého pojištěnce zaplacené určitému poskytovateli zdravotních služeb v určité odbornosti), spadají do činnosti žalované a ta je proto povinna je poskytnout komukoliv, kdo o to požádá. Veřejný zájem je zde dovozen přímo z dotazu, jelikož i žalobce je součástí veřejnosti a v tomto případě nemusí splňovat další kritéria uvedená v tomto nálezu jako je např. postavení tzv. hlídacího společenského psa nebo zájem rozpoutat veřejnou diskuzi na dané téma.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. S ohledem na shora uvedené proto soud žalobou napadené rozhodnutí žalované i rozhodnutí I. stupně z důvodu nezákonnosti v souladu s ust. § 78 odst. 1, 3 a 4 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Na žalované bude, aby se žádostí žalobce opětovně zabývala, a pokud je to možné za pomoci SQL skriptů požadované informace vydala, popř. žádost částečně odmítla (např. informace obsahující osobní údaje pojištěnců, popř. výpočty průměrných hodnot, které si může žalobce provést sám z dat, které mu dá žalovaná k dispozici) s tím, že má rovněž možnost se odchýlit od podoby, v níž žadatel o poskytnutí informací žádá. Důležité pouze je, aby informace, které má k dispozici vydala ať už v jakékoliv podobě výstupu. Pracnost sestavení odpovědi vtělí žalovaná do požadavku na úhradu nákladů za takové mimořádně rozsáhlé vyhledání informace. S ohledem na shora uvedené soud nenařídil žalované informace poskytnout, tak jak to v žalobě požadoval žalobce.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci plně úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek a náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhlášky po 3.100,-Kč (převzetí a příprava, žaloba a účast na jednání), třikrát náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky po 300,-Kč, a DPH (pouze ze dvou úkonů právní služby) ve výši 1.428,- Kč, celkem 14.628,-Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. června 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu